

Decoratietechnieken: Agnès His

Met eenvoudige, repeterende decoraties versterkt Agnès His het volume van haar werk. Als vanzelf lijken de stukken uit de zachte klei ontstaan te zijn, zo natuurlijk doen de vormen aan. Als linoleum wordt de klei ingesneden en voorzien van motieven die aan Afrika doen denken. Speciaal voor KLEI laat Agnès zien hoe ze een van haar stukken maakt.

Agnès His (1954, Normandië) maakte al vroeg kennis met klei als materiaal. Met een keramist in de familie – een tante – bleek het boetseren voor de achtjarige een kleine stap. Het werd de richting die zij later als beroep zou kiezen. Agnès studeerde aan de kunstacademies van Le Havre en Rouen en kreeg les in keramische vormgeving en kopergravure. Na haar studie vestigde ze zich als keramiste en werd docente plastische vormgeving. De eerste jaren produceerde ze veel draaiwerk met celadonglazuur, maar na een aantal jaren ontdekte ze de mogelijkheden van raku. Haar werk was anders dan het traditionele craquelé: ze probeerde aan het voor de hand liggende te ontsnappen. Ze maakte sieraden in rakutechniek die duidelijke voorlopers waren van haar huidige werk: dezelfde zwarte ondergrond, dezelfde universele motieven met Afrikaanse sfeer. Het bleek een gouden greep, de opdrachten stroomden binnen.

Het rakustoken bleek Agnès in de jaren negentig steeds meer energie te kosten. Ze ging naar andere wegen zoeken en vond die in grotere, sobere en zwarte vormen geaccentueerd door witte en soms rode decoraties: de terre gravée of gegraveerde aarde. Deze worden gerealiseerd met weinig middelen. Slechts drie soorten klei zijn er voor nodig: een zwarte basisklei en twee kleuren engobes. Ook de stook is minder arbeidsintensief: deze stukken kunnen elektrisch worden gestookt. Toch is dat eenvoudiger stoken niet de reden voor de nieuwe richting in haar werk. Het is juist het voortdurend onderzoek naar de mogelijkheden van lijn, vorm en materiaalpalet dat Agnès steeds meer een rol laat spelen, net als in haar leven, zoals ze zegt. Ze wil met eenvoudige vormen emotie

verbeelden, zonder ondertitels, zonder beschrijving, maar puur, recht uit het hart.

Textiel vormt een van de inspiratiebronnen, net als de verandering van formaat van sieraden naar grote decoratieve stukken. De kopergravure van vroeger is vertaald in de gravure van klei. Net als bij fotografie komt het beeld langzaam op: eerst het zwarte fond, later de grijstoon van de decoratie. Soms is een gereedschap de inspiratie voor een motief of decor.

Sinds haar deelname aan de Biënnale 1987 van Châteauroux exposeert Agnès His vaak in Frankrijk en sinds 1998 reist en exposeert ze in Italië, Zwitserland, België, Groot-Brittannië en Japan.

Mels Boom

Voor wie verder in haar werk geïnteresseerd is, kan per e-mail contact met Agnès His opnemen: agnes.his@wanadoo.fr. Zie ook haar website op www.agneshis.com. In Nederland is haar werk te zien bij European Makers Gallery, Spiegelgracht 2a, 1017 JR Amsterdam (www.europeanmakers.nl).

Foto's van boven naar beneden:

Ecorce, 2004, h 34 cm

Canopés, 2005, h 43 cm

Agnès His

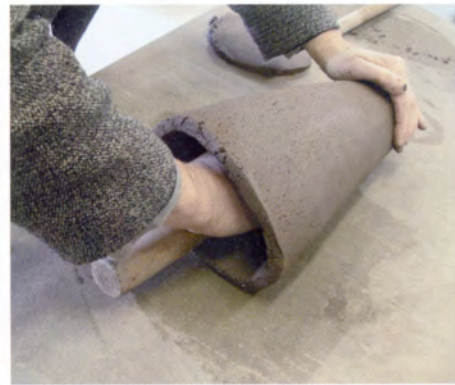
FOTO'S: MELS BOOM

1. Eerst maak ik een cilinder van klei en druk daar van boven een rond stuk hout in.

2. Het geheel rol ik over mijn werkvlak, zodat de wand dunner wordt; ik let erop dat ik gelijkmatig druk uitoefen om te voorkomen dat ik een ongelijke wanddikte krijg. 3. Door aan een kant meer druk te geven wordt de vorm conisch.

4. Uit een plak klei snijd ik het deksel; daar gebruik ik een ronde houten schijf als sjabloon voor.

5. Het deksel monteer ik op de cilinder door eerst beide samen te voegen delen in te krassen en met slib in te smeren.

6. Na het monteren rol ik met een rondhout de naden goed dicht.

7. Met een lomer maak ik het oppervlak glad.

8. Op dezelfde manier als bij het deksel maak ik de bodem aan de cilinder.

9. Met een tennisbal maak ik de bovenkant hol.

10. Met het rondhout werk ik de wand nog wat meer in model...

11. ...en met de lomer wordt het oppervlak mooi glad.

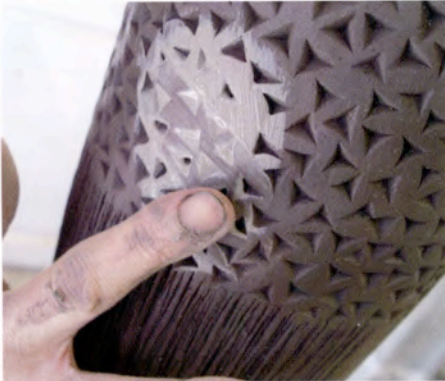
12. Nu begin ik met decoreren: met de punt van een mes trek ik lijnen in het oppervlak.

13. Dat kan ook met de vlakke kant van het mes.

14. Met de punt van een latje druk ik figuren in de klei. 15. Na de finishing touch aan het deksel en de biscuitstook breng ik engobe in de verdiepingen aan. Daarbij gebruik ik een engobe die niet van de biscuit afbladdert; dat kan worden voorkomen door er wat fritte of glazuur aan toe te voegen.

16. Ik wrijf de engobe goed in; na droging verwijder ik het overtollige deel met een spons.

17. Na de tweede stook is het werkstuk klaar.

Voorbeelden van structuren die ik maak. Ik doe dat met houtjes, messen, boomschors, stukken steen, zaden.

Soms druk ik de groeven weer gedeeltelijk dicht.

